

Merike Martinson 80

Vähe on nii väljapaistvaid naisi Eesti tervishoius, kui seda on Merike Martinson, keda tuntakse lasteintensiivravi arendajana, võimeka juhi ja poliitikuna. Raskuste ületamine ja koormate kandmine on dr Martinsonist vorminud sooja südamega inimese, kes hoolib, tegutseb, murrab läbi ja leiab parima igas olukorras.

Majanduslikult kehval järjel, kuid armastavast Viljandimaa perest pärit Merike sai kodust kaasa tahte õppida, kristlikud väärtused, töökuse ning erakordse sitkuse. „Kui miski on võimatu, siis ära otsi vabandusi mitte teha, vaid võimalusi, kuidas teha,“ andis ema lastele kaasa elutarkuse.

Lasteintensiivravi arendaja

Ülikooli raviosakonna lõpetamise järel 1967. aastal suunati dr Martinson tööle Tallinna väikelastekodusse Laste tn 1, sellele järgnesid töökohad I lastehaiglas ja Merimetsa nakkushaiglas. Kuna oli kujunenud vajadus luua spetsialiseeritud laste reanimatsiooniteenistus, soovitati Merike Martinsonil spetsialiseeruda lastereanimatoloogiks. 1969. aastal hakkas dr Martinson vastavat kogemust omandama Tõnismäe haigla anestesioloogia-reanimatsiooniosakonnas, kus töötas vabatahtlikuna.

„Laste intensiivravi võtted tuli paljus ise leiutada, sobitades pediaatria-, kirurgia- ja traumatoloogiaalaste erakorraliste juhtumitega seotud kogemusi,“ on dr Martinson meenutanud, „lugesin palju, tegin selgeks täiskasvanute anestesioloogia- ja reanimatoloogiaalased põhitõed ning püüdsin neid laste ravisse üle tuua.“

Tema koostatud kriitilises seisundis laste ravi juhised perforatsioonidele olid lastearstidele abiks aastaid. Täiskohaga töö lastere-

animatoloogina sai dr Martinson Tõnismäe haiglas 1973. aastal, kus avati laste intensiivravi palat.

Tallinna Lastehaigla reanimatsiooniosakonna rajamine ja arendamine 1979–1991

1979. aastal valmis Tallinna (linna kliiniline) lastehaigla, kuhu dr Martinsoni kutsuti looma anestesioloogia-reanimatsiooniosakonda.

„Vormiliselt algas osakonna rajamine vahendite otsimisest. Tegelikult sai siitsamast alguse haiglat toetanud heategevustraditsioon,“ on öelnud dr Martinson. Paljud vajalikud tarvikud saadi annetustena küll kodu-, küll Venemaalt, küll eraisikutelt, küll ettevõtetelt. Intensiivraviosakond avati ning sai tuntuks kui oma aja võimalusi arvestades paremini varustatud osakond, kus töötas ühte hoidev meeskond. M. Martinsoni eestvedamisel loodi haigla baasil ka laste reanimobiiliteenistus.

1983. aastal kaitses dr Martinson Moskva II Meditsiiniinstituudis

meditsiiniteaduste kandidaadi väitekirja laste intensiivravi alal („PEEP-klapi kasutamisest hingamispuudulikkusega lastel“).

Haigla peaarst 1991–2001, juhatuse esimees 2001–2005

Pearsti ametikohale valisid kolleegid dr Martinsoni 19. augustil 1991. Haigla oli selleks ajaks halvas tehnilises seisus ja eelarvedefitsiidis.

„Võib-olla oli nõusolek peaarstiks hakata minu suurim viga,“ on dr Merike Martinson nentunud, viidates armastatud erialast eemaldumisele uute ametikohustuste tõttu.

Sisuliselt tuli uuel peaarstil näha vaeva uue haigla loomise nimel. Oluline osa haigla ravivõimekuse parandamisel oli ka saadud annetustel. Tallinna Lastehaigla renoveeriti 2005. aastaks.

Tervishoiureformi käigus koondati 2001. aastal kõik Tallinna laste eriarstiabi üksused Tallinna Lastehaiglasse. Rajati lastepsühhiaatria osakond sõltuvushäiretega lastele ning hakati ette valmistama laste vaimse tervise keskuse loomist.

Tallinna abilinnapea 2005–2017

Kui lastehaigla sai renoveeritud, võttis dr Martinson vastu uue väljakutse: ta asus tööle Tallinna abilinnapeana. Seda ei ole Merike Martinson kunagi kahetsenud, sest algas uus viljakas eluetapp. Tagantjärele on tema ametisoleku aega nimetatud sotsiaalvaldkonna kuldajaks – oma ametipostil ei tundnud dr Martinson ennast mitte poliitiku, vaid inimese ja spetsialistina. Ideedest pole tal puudust ka praegu.

Soovime Tallinna Lastehaigla poolt juubilarile palju tervist ning kirkast vaimu uute mäetippude vallutamisel!

Kolleegid